

DIREKTIIVIT

NEUVOSTON DIREKTIIVI 2009/55/EY,

annettu 25. päivänä toukokuuta 2009,

luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa tuonnissa jäsenvaltiosta sovellettavista verovapauksista

(Kodifioitu toisinto)

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

tai keinottelutarkoituksessa, ja sen vuoksi olisi vahvistettava niiden soveltamisen rajoitukset ja edellytykset.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 93 artiklan,

- (5) Yhdenmukaistamistoimenpiteiden hyväksyminen valmisteveron ja arvonlisäveron alalla on tehnyt verottomuutta ja tullittomuutta koskevat säännökset tarpeettomiksi kyseisillä aloilla.

ottaa huomioon komission ehdotuksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon ⁽¹⁾,

- (6) Tämä direktiivi ei saa vaikuttaa jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä I olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä,

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

- (1) Luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa maahantuonnissa jäsenvaltiosta sovellettavista verovapauksista 28 päivänä maaliskuuta 1983 annettua neuvoston direktiiviä 83/183/ETY ⁽³⁾ on muutettu useita kertoja ja huomattavilta osin ⁽⁴⁾. Sen takia mainittu direktiivi olisi selkeyden ja järjeistämisen vuoksi kodifioitava.

I LUKU

YLEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

- (2) Jäsenvaltioiden väestön tullessa paremmin tietoiseksi yhteisön toiminnasta olisi yhteisössä pidettävä yllä luonnollisia henkilöitä suosivia toimia sisämarkkinoiden edellytysten varmistamiseksi.
- (3) Verotukselliset esteet, jotka rajoittavat luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden tuontia toisesta jäsenvaltiosta ovat erityisesti omiaan haittaamaan henkilöiden vapaata liikkuvuutta yhteisössä. Nämä esteet on siis mahdollisimman suurelta osin poistettava ottamalla käyttöön verovapautuksia.
- (4) Näitä verovapautuksia voidaan soveltaa ainoastaan tavaroitten tuontiin muussa kuin kaupallisessa tarkoituksessa

1. Jäsenvaltioiden on jäljempänä tarkoitettu edellytyksin ja jäljempänä tarkoitetuissa tapauksissa myönnettävä vapautus luonnollisen henkilön henkilökohtaisen omaisuuden lopullisessa tuonnissa toisesta jäsenvaltiosta tavanomaisesti kannettavista kuluihin kohdistuvista veroista.

2. Tämä direktiivi ei koske:

- a) arvonlisäveroa;
- b) valmisteveroja;

- c) 1 kohdassa tarkoitettun omaisuuden käytöstä maan alueella kannettavia erityisiä ja/tai kausiluonteisia maksuja ja veroja, kuten esimerkiksi autojen rekisteröinnissä kannettavia maksuja, tieliikennemaksuja ja televisiolupia.

⁽¹⁾ Lausunto annettu 16. joulukuuta 2008 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

⁽²⁾ Lausunto annettu 17. syyskuuta 2008 (EUVL C 77, 31.3.2009, s. 148).

⁽³⁾ EYVL L 105, 23.4.1983, s. 64.

⁽⁴⁾ Katso liitteessä I oleva A osa.

2 artikla

Omaisuuksia koskevat edellytykset

1. Tätä direktiiviä sovellettaessa 'henkilökohtaisella omaisuudella' tarkoitetaan asianomaisten henkilökohtaiseen käyttöön tai näiden kotitalouksien tarpeisiin tarkoitettua omaisuutta. Tämän omaisuuden luonne tai määrä ei saa ilmentää mitään kaupallista tarkoitusta, eikä se saa olla yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28 päivänä marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 9 artiklan 1 kohdassa ja 10–13 artiklassa tarkoitettuun taloudelliseen toimintaan tarkoitettua. Henkilökohtaista omaisuutta ovat kuitenkin myös asianomaisten teknisten tai vapaan ammattin harjoittamisessa tarvittavat työvälineet.

2. Edellä 1 artiklassa tarkoitettu vapautus on myönnettävä henkilökohtaiselle omaisuudelle, joka on

- a) hankittu jäsenvaltion kotimarkkinoiden yleisin verotusedellytyksin ja johon ei sovelleta sen lähtiessä alkuperäjäsenvaltiosta kulutukseen kohdistuviin veroihin liittyvää vapautusta tai palautusta. Tätä direktiiviä sovellettaessa nämä edellytykset täyttävänä pidetään myös omaisuutta, joka on hankittu direktiivin 2006/112/EY 151 artiklassa tarkoitettuina edellytyksin, poiketen siitä mitä säädetään kyseisen artiklan 1 kohdan ensimmäisen alakohdan e alakohdassa;
- b) joka on tosiasiallisesti ollut asianomaisten käytössä ennen asuinpaikan muutosta tai toisen asunnon perustamista. Jäsenvaltiot voivat vaatia, että moottoriajoneuvot (niiden perävaunut mukaan lukien), asuntovaunut, matkailuautot, huviveneet ja yksityislentokoneet ovat olleet asianomaisten käytössä vähintään kuusi kuukautta ennen asuinpaikan muutosta.

Edellä a alakohdan toisessa virkkeessä tarkoitettujen tavaroiden osalta jäsenvaltiot voivat vaatia, että

- i) moottoriajoneuvot (niiden perävaunut mukaan lukien), asuntovaunut, matkailuautot, huviveneet ja yksityislentokoneet ovat olleet asianomaisten käytössä vähintään kaksitoista kuukautta ennen asuinpaikan muutosta;
- ii) muut tavarat ovat olleet asianomaisten käytössä vähintään kuusi kuukautta ennen asuinpaikan muutosta.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava näyttöä siitä, että moottoriajoneuvot (niiden perävaunut mukaan lukien), asuntovaunut, matkailuautot, huviveneet ja yksityislentokoneet täyttävät 2 kohdassa tarkoitettujen edellytykset. Muun omaisuuden

osalta ne voivat vaatia vastaavaa näyttöä ainoastaan vakavasti epäillessään vilpillistä toimintaa.

3 artikla

Tuonnin edellytykset

Omaisuuksia voidaan tuoda yhden tai useamman kerran 7, 8, 9 ja 10 artiklassa tarkoitettuina määräaikoina.

4 artikla

Tuonnin jälkeiset velvoitteet

Tuotuja moottoriajoneuvoja (niiden perävaunut mukaan lukien), asuntovaunuja, matkailuautoja, huviveneitä ja yksityislentokoneita saa luovuttaa, antaa vuokralle tai lainata 12 kuukauden aikana sen verottomasta tuonnista ainoastaan määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten asianmukaisesti hyväksymissä tapauksissa.

5 artikla

Tiettyä omaisuutta koskevat erityisedellytykset

Ratsuhevosten, moottoriajoneuvojen (niiden perävaunut mukaan lukien), asuntovaunujen, matkailuautojen, huviveneiden ja yksityislentokoneiden tuonnissa voidaan myöntää verovapautus ainoastaan, jos luonnollinen henkilö muuttaa pysyvän asuinpaikkansa määräpaikkana olevaan jäsenvaltioon.

6 artikla

Asuinpaikan määrittämistä koskevat yleiset säännöt

1. Tätä direktiiviä sovellettaessa 'pysyvällä asuinpaikalla' tarkoitetaan paikkaa, jossa henkilö asuu pysyvästi eli vähintään 185 päivää kalenterivuodessa henkilökohtaisten ja ammatillisten siteidensä vuoksi, tai jos on kyse henkilöstä, jolla ei ole ammatillisia siteitä, henkilön ja tämän asuinpaikan välisten tiiviiden henkilökohtaisten siteiden vuoksi.

Jos henkilön ammatilliset siteet ovat muualla kuin tämän henkilökohtaiset siteet ja tämä sen vuoksi joutuu oleskelemaan vuorotellen kahdessa tai useammassa jäsenvaltiossa sijaitseissa paikoissa, henkilön pysyvänä asuinpaikkana on pidettävä sitä, jossa tämän henkilökohtaiset siteet ovat, jos tämä palaa sinne säännöllisesti. Viimeksi mainitun edellytyksen täyttymistä ei vaadita, jos henkilö oleskelee jäsenvaltiossa määräaikaisen tehtävän suorittamiseksi. Opiskelu yliopistossa tai koulussa ei merkitse pysyvän asuinpaikan muutosta.

2. Luonnollisten henkilöiden on todistettava pysyvä asuinpaikkansa asianmukaisella tavalla, esimerkiksi henkilötodistuksellaan tai muulla voimassa olevalla asiakirjalla.

⁽¹⁾ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

3. Epäillessään 2 kohdan mukaisen pysyvää asuinpaikkaa koskevan ilmoituksen oikeellisuutta tai suorittaakseen tiettyjä erityistarkastuksia määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat vaatia tarvittavia tietoja tai lisätodisteita.

II LUKU

HENKILÖKOHTAISEN OMAISUUDEN TUONTI PYSYVÄN ASUINPAIKAN MUUTON YHTEYDESSÄ

7 artikla

1. Edellä 1 artiklassa säädetty verovapautus on myönnettävä 2–5 artiklassa säädetyn edellytyksin luonnollisen henkilön pysyvän asuinpaikan muutoksen yhteydessä tuomalle henkilökohdaiselle omaisuudelle.

Vapautuksen myöntämisen edellytyksenä on oltava vapaamuotoinen kirjallinen tavaraluettelo sekä jäsenvaltion niin vaatiessa siihen liitetty ilmoitus, jonka malli ja sisältö on määriteltävä yhteisön tullikodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 ⁽¹⁾ 248 a artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mahdollisten yhteisön passitusta koskevien yksityiskohtaisten sääntöjen soveltamista. Tavaroiden arvoa ei saa vaatia mainittavaksi tavaraluettelossa.

2. Viimeinen tuonti on suoritettava 12 kuukauden kuluessa pysyvän asuinpaikan muutosta. Jos omaisuus 3 artiklan mukaisesti tuodaan useana eränä mainitun määräajan kuluessa, jäsenvaltiot voivat ainoastaan ensimmäisen erän tuonnin yhteydessä vaatia esitettäväksi täydellisen tavaraluettelon, johon voidaan viitata myös myöhempien muuttokuljetusten yhteydessä toisessa tullitoimipaikassa. Tätä täydellistä tavaraluetteloa voidaan täydentää määräpaikkana olevan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten suostumuksella.

III LUKU

HENKILÖKOHTAISEN OMAISUUDEN TUONTI TOISEN ASUNNON KALUSTAMISEN TAI SIELTÄ MUUTON YHTEYDESSÄ

8 artikla

1. Edellä 1 artiklassa säädetty vapautus on myönnettävä 2–5 artiklassa säädetyn edellytyksin luonnollisen henkilön toisen asunnon kalustamisen yhteydessä tuodulle henkilökohtaiselle omaisuudelle.

Vapautus voidaan myöntää ainoastaan, jos

a) kyseinen henkilö omistaa toisen asunnon tai on vuokrannut sen vähintään 12 kuukaudeksi,

b) tuotu omaisuus vastaa toisen asunnon tavanomaisia kalusteita.

2. Vapautus on myönnettävä 1 kohdassa säädetyn edellytyksin myös omaisuuden tuonnissa pysyvään asuinpaikkaan tai muuhun toiseen asuntoon toisesta asunnosta muuton yhteydessä, jos omaisuus on tosiasiallisesti ollut asianomaisen omistuksessa ja tämän käytössä ennen toisen asunnon perustamista.

Viimeinen tuonti on suoritettava 12 kuukauden kuluessa toisen asunnon muutosta.

IV LUKU

AVIOLIITON SOLMIMISEN JOHDOSTA TUOTU OMAISUUS

9 artikla

1. Jokainen henkilö voi avioliiton solmimisen yhteydessä tuoda siihen jäsenvaltioon, johon aikoo muuttaa pysyvän asuinpaikkansa, hankkimaansa tai käytössään ollutta henkilökohtaista omaisuutta 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista veroista vapautettuna seuraavin edellytyksin, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 2–5 artiklan soveltamista:

a) tuonti on suoritettava ajanjaksona, joka alkaa kaksi kuukautta ennen aiottua avioliiton solmimispäivää ja päättyy neljä kuukautta avioliiton solmimispäivän jälkeen;

b) asianomaisen on todistettava, että avioliitto on solmittu tai että avioliiton solmimisen edellyttämät viralliset toimenpiteet on aloitettu.

2. Verosta on vapautettava myös tavanomaisesti avioliiton solmimisen johdosta annettavat lahjat, jotka 1 kohdassa tarkoitettujen edellytykset täyttävä henkilö on saanut sellaisilta henkilöiltä, joiden pysyvä asuinpaikka on muussa jäsenvaltiossa kuin määräpaikkana olevassa jäsenvaltiossa. Vapautusta on sovellettava lahjoihin, joiden yksikköarvo on enintään 350 euroa. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin myöntää vapautuksen 350 euroa suuremman yksikköarvon osalta, jos kunkin verosta vapautetun lahjan arvo on enintään 1 400 euroa.

⁽¹⁾ EYVL L 302, 19.10.1992, s. 1.

3. Jäsenvaltiot voivat asettaa vapautuksen edellytykseksi riittävän vakuuden antamisen, jos tuonti suoritetaan ennen avioliiton solmimispäivää.

4. Jos luonnollinen henkilö ei neljän kuukauden kuluessa ilmoitetusta avioliiton solmimispäivästä todista avioliittoa solmituksi, verot on maksettava tuonnin päivänä.

V LUKU

PERINTÖNÄ SAADUN VAINAJALLE KUULUNEEN HENKILÖKOHTAISEN OMAISUUDEN TUONTI

10 artikla

Poiketen siitä, mitä 2 artiklan 2 ja 3 kohdassa, 4 artiklassa ja 5 artiklan 2 kohdassa säädetään, jokainen henkilö, joka saa perintönä (*causa mortis*) jossakin jäsenvaltiossa sijaitsevaa vainajalle kuulunutta omaisuutta tai tämän henkilökohtaisen omaisuuden käyttöoikeuden, voi tuoda tätä omaisuutta 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista veroista vapautettuna toiseen jäsenvaltioon, jossa henkilöllä on pysyvä asuinpaikka, seuraavin edellytyksin, sanotun kuitenkin rajoittamatta muiden 2, 3 ja 5 artiklan säännösten soveltamista:

- a) luonnollisen henkilön on esitettävä tuontijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille vientijäsenvaltion notaarin tai muun toimivaltaisen viranomaisen antama todistus siitä, että tuotu omaisuus on saatu perintönä;
- b) tuonti on suoritettava kahden vuoden kuluessa omaisuuden siirtymisestä henkilön omistukseen.

VI LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

11 artikla

1. Jäsenvaltioiden on pyrittävä vähentämään mahdollisimman paljon luonnollisten henkilöiden tässä direktiivissä säädettyin rajoituksin ja edellytyksin suorittamaan tuontiin liittyviä muodollisuuksia sekä välttämään tuontimuodollisuuksia, joihin liittyvät tarkastukset johtavat merkittävään kuormien avaamiseen tultaessa määräpaikkana olevaan jäsenvaltioon.

2. Jäsenvaltiot voivat pitää voimassa ja/tai säätää sovellettaviksi vapautuksen myöntämisen edellytyksiä, jotka ovat suurempia kuin tässä direktiivissä säädetty edellytykset, lukuun ottamatta 2 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja edellytyksiä.

3. Jäsenvaltiot eivät tämän direktiivin perusteella voi soveltaa yhteisön alueella vähemmän edullisia verovapautuksia kuin ne, joita ne myöntävät luonnollisten henkilöiden henkilökohtaisen omaisuuden maahantuonnissa kolmannesta maasta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 2 artiklan 2 kohdan soveltamista.

12 artikla

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä direktiivissä tarkoitettuja kysymyksistä antamansa, erityisesti 11 artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamisesta johtuvat, kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle. Komissio ilmoittaa tästä muille jäsenvaltioille.

2. Komissio antaa joka toinen vuosi jäsenvaltioita kuultuaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän direktiivin soveltamisesta jäsenvaltiossa.

13 artikla

Kumotaan direktiivi 83/183/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna liitteessä I olevassa A osassa mainituilla direktiiveillä, sanotun kuitenkin vaikuttamatta jäsenvaltioiden velvollisuuteen noudattaa liitteessä I olevassa B osassa olevia määräaikoja, joiden kuluessa niiden on saatettava siinä mainitut direktiivit osaksi kansallista lainsäädäntöä.

Viittauksia kumottuun direktiiviin pidetään viittauksina tähän direktiiviin liitteessä II olevan vastaavuustaulukon mukaisesti.

14 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

15 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 25 päivänä toukokuuta 2009.

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja
J. ŠEBESTA

LIITE I

A OSA

Kumottu direktiivi ja luettelo sen muutoksista

(13 artiklassa tarkoitetut)

Neuvoston direktiivi 83/183/ETY
(EYVL L 105, 23.4.1983, s. 64).

Neuvoston direktiivi 89/604/ETY
(EYVL L 348, 29.11.1989, s. 28).

Neuvoston direktiivi 91/680/ETY
(EYVL L 376, 31.12.1991, s. 1).

Neuvoston direktiivi 92/12/ETY
(EYVL L 76, 23.3.1992, s. 1).

Ainoastaan siltä osin kuin on kyse sen 2 artiklan 2 kohdan kolmannelta luettelamakohdasta

Ainoastaan siltä osin kuin on kyse sen 23 artiklan 3 kohdan toisesta luettelamakohdasta

B OSA

Määräajat kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle

(13 artiklassa tarkoitetut)

Direktiivi	Määräaika kansallisen lainsäädännön osaksi saattamiselle
83/183/ETY	1 päivä tammikuuta 1984
89/604/ETY	1 päivä heinäkuuta 1990
91/680/ETY	1 päivä tammikuuta 1993 ⁽¹⁾
92/12/ETY	1 päivä tammikuuta 1993 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Jäsenvaltioiden on annettava tarvittavat lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset, jotta niiden direktiivin 91/680/ETY 1 artiklan 1–20 sekä 22, 23 ja 24 alakohtaan sekä 2 artiklaan mukautetut järjestelmät saatetaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 1993.

⁽²⁾ Tanskan kuningaskunta saa 9 artiklan 3 kohdan osalta saattaa tämän säännöksen noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään 1 päivänä tammikuuta 1993.

LIITE II

VASTAAVUUSTAULUKKO

Direktiivi 83/183/ETY	Tämä direktiivi
1 artiklan 1 kohta	1 artiklan 1 kohta
—	1 artiklan 2 kohdan a alakohta
—	1 artiklan 2 kohdan b alakohta
1 artiklan 2 kohta	1 artiklan 2 kohdan c alakohta
2 artiklan 1 kohta	2 artiklan 1 kohta
2 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta	2 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohta
2 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta	2 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohta
2 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan johdantokappale	2 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan johdantokappale
2 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ensimmäinen luettelma kohta	2 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan i alakohta
2 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan toinen luettelma kohta	2 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan ii alakohta
2 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan viimeinen lause	—
2 artiklan 3 kohta	2 artiklan 3 kohta
3 artikla	3 artikla
4 artikla	4 artikla
5 artiklan 1 kohta	—
5 artiklan 2 kohta	5 artikla
6 artikla	6 artikla
7 artiklan 1 kohdan a alakohta	7 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
7 artiklan 1 kohdan b alakohta	7 artiklan 1 kohdan toinen alakohta
7 artiklan 2 kohta	7 artiklan 2 kohta
8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta	8 artiklan 1 kohdan ensimmäinen alakohta
8 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan johdantokappale	8 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan johdantokappale
8 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan i ja ii alakohta	8 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a ja b alakohta
8 artiklan 2 kohta	8 artiklan 2 kohta
9, 10 ja 11 artikla	9, 10 ja 11 artikla
12 artiklan 1 kohta	—
12 artiklan 2 kohta	12 artiklan 1 kohta
12 artiklan 3 kohta	12 artiklan 2 kohta
—	13 artikla
—	14 artikla
13 artikla	15 artikla
—	Liite I
—	Liite II